

## [Vanggaard.]

Jeg mener som Kommissionen og i Overensstemmelse med, hvad Ministeren sagde ved Fremsættelsen af sit Forslag, at denne Sag kræver en Løsning og kræver en hurtig Løsning, og jeg haaber, at denne Løsning vil komme, inden den store Katastrofe sker.

**Rasmussen (Gylling):** Fire smaa Paragraffer indeholdes i det foreliggende Lovforslag, men selv om de er korte og smaa, er Virkningen af dem, hvis de gennemføres, af uhyre Omfang. Det er ikke for meget sagt, at dette Lovforslag har vakt Ængstelse, ja, Sorg i store Kredse af den Befolkning, som rammes, hvis Lovforslaget vedtages. En hel Landsdel skifter Karakter, Erhverv m. v., der sker afgørende Ændringer i de nuværende Forhold.

Jeg forstaaer meget godt, at Ministeren har forelagt Lovforslaget. Det er naturligt efter den Kommissionsbetænkning, der foreligger, og det store Arbejde, der er gaaet forud, hvorunder man har peget paa de store Farer, der truer, hvis man fortsætter med de nuværende Forhold; og at Ministeren søger at fralægge sig Ansvaret, hvis det gaar, som man frygter, det er der ikke noget at sige til. Men man maa ogsaa forstaa, at vi, der kender denne Egns Befolknings Forhold og mange Gange har været der oppe og deltaget i Møder om, hvor meget Spørgsmaalet om Limfjordens Lukning betyder for dem, er indstillede paa at gøre alt, hvad der kan gøres for at forhindre, at dette Lovforslag gennemføres, ikke ansvarsløst, men i Haab om, at det vil være muligt at undgaa dette Lovforslags Gennemførelse gennem Fremkomsten af et andet Forslag.

Det er jo ikke saadan, at Interessen for dette Spørgsmaal kan deles i Landbrugsinteresser og andre Erhvervsinteresser, saaledes som jeg synes den ærede Ordfører for Bondepartiet lod skinne igennem; Landbrugskredse i den vestlige Del af Limfjordsegnen er lige saa interesserede som de andre Erhverv i at beholde den aabne Sejlads. Selv om det ikke betyder overvældende meget for Landbruget, betyder det i alt Fald en hel Del ogsaa for dette Erhverv prismæssig set og paa en Række andre Omraader. Men naturligvis, for Byerne deroppe, for de forskellige Limfjordsbyer, hvis Skæbne næsten er afhængig af, hvad der sker, betyder det umaadelig meget; for de Erhverv, som er knyttet til Limfjorden ved Arbejde, Fiskeri, Skibsfart o. s. v., er det en Katastrofe, hvis *det* sker,

der her er foreslaaet. Man kan tit nok og maaske velvilligt nok tale om de Erstatninger, der skal ydes, hvis Forholdene ændres, men Vanskelighederne vil aldrig kunne overvindes paa denne Maade. Gennemføres dette Lovforslag, vil det være en saadan Katastrofe for Egnens Befolkning, at den sent vil glemmes.

Jeg hørte med Interesse paa, hvad det ærede Medlem Hr. Christiani fremførte; for hvis Forholdet virkelig er det, at der ikke er andet Raad end det, vi her diskuterer, saa maa man sige, at saa maa man bøje sig for Kendsgerningen. Men naar ikke alene Ikke-Teknikere, men ogsaa Teknikere — anerkendte Ingeniører foruden det ærede Medlem — har givet Udtryk for, at et virkeligt Forsøg paa at sikre Tangerne endnu ikke er gjort, saa forekommer det mig, alt taget i Betragtning, at vi ikke kan tage Ansvaret for at lade det være uforsøgt. Den Ingeniørvidenskab, som vi alle beundrer, og som var i en saa rig Udvikling før Krigen og ogsaa paa mange Omraader er det under Krigen, den venter vi af — og jeg tror, vi har Ret dertil —, at den ogsaa i Fremtiden vil kunne udføre Arbejder, som vil have stor Betydning for det Spørgsmaal, der her skal løses. Derfor vil jeg understrege de Synspunkter, som vort Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlggaard, saa klart fremførte i sin Ordførelse, og vil, ligesom han og ogsaa andre ærede Medlemmer har gjort, lade mine Udtalelser udmunde i dette, at der maa gøres et Forsøg, inden vi kan opgive Haabet om at bevare Thyborøn fri.

Med disse faa Bemærkninger henstiller jeg, at man i det Udvalg, der bliver nedsat, kræver en virkelig Undersøgelse. Var der egentlig noget forgjort i at udskrive en Konkurrence mellem Ingeniører, maaske med en kort Frist, for at faa konstateret, om der ikke af disse kan anvises en Udvej i denne Sag?

**Hassing-Jørgensen:** Jeg har den særlige Grund til at deltage i denne Forhandling, at jeg i 1914 gennemførte Loven om Udbygning og Sikring af Thyborøn Kanal m. v. og heri havde optaget Forslag om at bygge en lille Havn ved Tyborøn. Det var ikke, hvad Fiskerne ved Vestkysten dengang ønskede. De havde med stor Stykke krævet anlagt to store Fiskerihavne til Støtte for et rationelt Storfiskeri ved Vestkysten, og en Kreds af nordjyske Rigsdagsmænd havde indbragt et privat Lovforslag herom baseret paa Ingeniør Fibigers Undersøgelser og Beregninger. I Forhold til, hvad der hidtil var